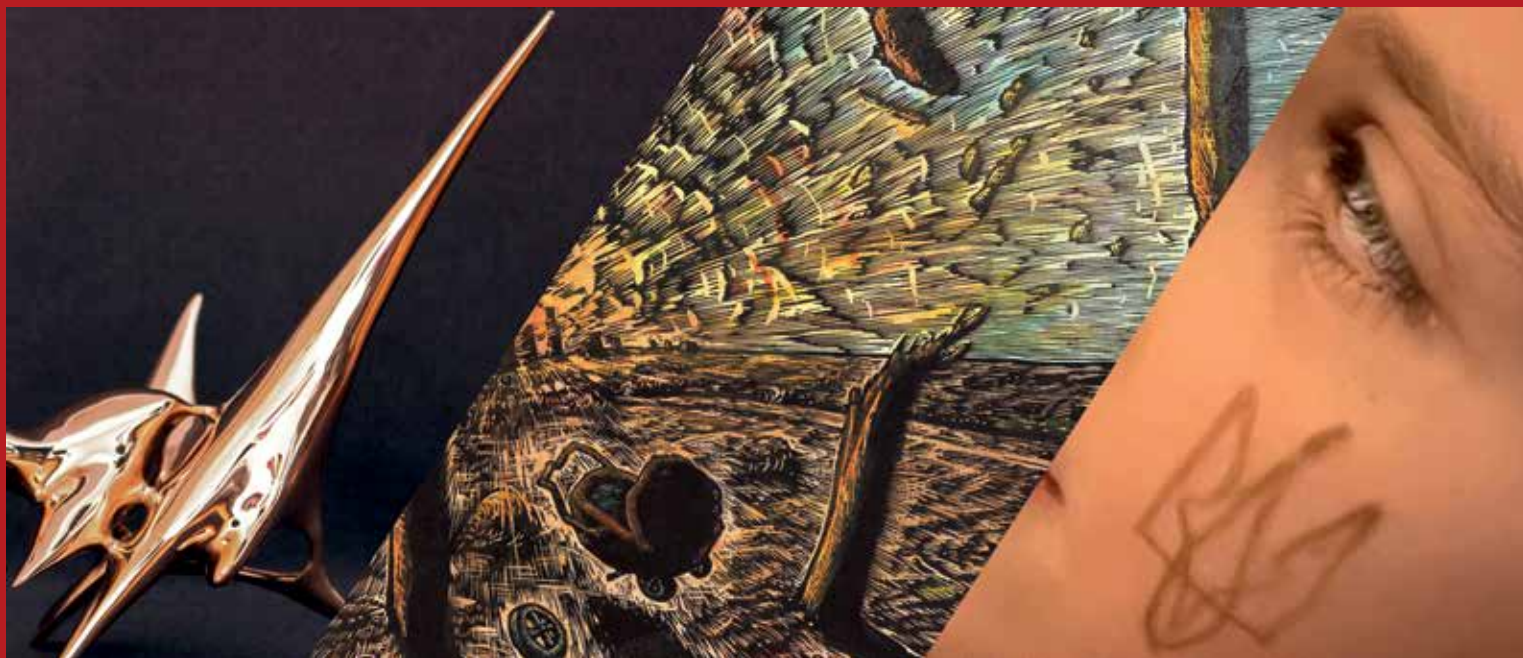

NAGRAJENCI PRIMAVERA 2022

RAZSTAVLJAJO:

KURATORKA: KRISTINA PRAH

ARIJEL ŠTRUKELJ*MIHA ERIČ*SVITLANA RYABISHCHUK

Galerija DLUM, Židovska ul. 10, Maribor
6. 6. do 25. 6. 2023

NAGRAJENCI PRIMAVERA 2022

ARIJEL
ŠTRUKELJ

MIHA
ERIC

SVITLANA
RYABISHCHUK

ARIJEL ŠTRUKELJ

»Rad bi slikal kot ptica poje.«

Claude Monet

Brilijantne forme kiparskih stvaritev Arijela Štruklja koreninijo v umetnikovi neusahljivi radovednosti in izkustveni studioznosti, v vztrajnosti in odločnosti, obenem pa kot v svobodi ptice, osvobojene cilja in akademskih načel, v zaupanju nesmisla konca ter v predani igri ustvarjalnega procesa.

Umetniška osebnost Arijela Štruklja – lanskega dobitnika nagrade Primavera na natečaju Vabljeni mladi – je rasla tako, kot se skozi vzgojo izoblikuje človek: z aktivnim odzivanjem na zanimanja, z zgledom, s potrpežljivostjo in s spodbudami, tistimi najpomembnejšimi, notranjimi, kot tudi z marsikatero navdihujočo zunanjo. Tako je mladi kipar pilil obvladovanje materije in učinkov v smelem raziskovanju in v stvarnem ravnanju. Svoje spretnosti in znanja je nabiral – in jih še vedno – brez formalnih mentorjev in jih še vedno pogloblja le iz odseva lastnih rok. To pa vendar ne pomeni, da v njih ne zrcalijo modrosti ‘učiteljev’, ki jih je spoznal na poti svojega življenja umetnosti. V njegovem ustvarjanju so klasične zgolj snovnost in obdelava materialov – kot so les, kamen in kovina – in pa opazne drobne reminiscence na skulpture ekspresionističnega modernizma.

Zgodba petih kipov in majhne množice atlasov vrtavk taistih skulptur, predstavljenih na tokratni razstavi, ima začetke v letu 2019, ko se je Arijel začel spogledovati s 3D modeliranjem. Prvotna zvedavost ga je v času zaustavitve javnega življenja, izolacije in posledične prepovedi uporabe ateljeja v letu 2020 peljala v globlje preučevanje in učenje

računalniških programov in možnosti oblikovanja digitalnih modelov. Sprva preprostejše, bolj zaprte in gmotaste forme je kmalu natisnil na 3D tiskalniku, kiparski vosek pa nadomestil z umetno snovjo z enakimi lastnostmi. Le to – v svoji naklonjenosti do materialnosti in ročne obdelave – vselej pretipa, pregnete in kipu pred ulivanjem v bron s tem zapiše kakor živi dušni ključ. Izdelava kipov izbrane serije s skupnim naslovom *Digitalne tenzije – Digital tensions* Arijela Štruklja je dolgotrajen in kompleksen postopek, prepoln popravkov, tudi zavrženih modelov pred dejansko ‘končno’ verzijo.

Dva kipa bronaste patine – eden zleknjen na lesenem podstavku, nalik podobi praživali, kot arhetip prvobitnosti odet v patino verde; drug pa, ki v sorodnih odtenkih prvega spominja na usnjato membrano, ki jo silnice kot skrito življenje od znotraj raztezajo v vse smeri, v katerih skrajnostih se začnejo vršički že zlatiti in ki je kakor lebdeč nad kamnitim podnožjem – sta najstarejša predstavnika serije kipov, predstavljene na razstavi. Sledijo jima tri mlajše, v zadnjem letu nastale skulpture v visokem lesku zlata, brez podstavka, ki s svojimi lovkami dinamično segajo na vse strani in globoko v prostor. V sproščeni in elegantni razvejanosti je razbrati kiparjevo zdaj poglobljeno obvladovanje tehnike in procesa, skozi katere sedaj bolj suvereno in drzneje razvija oblike kipov. Med posameznimi iztegnjenimi deli ter med njimi rojenimi vrzelmi se gradijo polja moči, ki sugerirajo na potencial gibanja in ustvarjajo raznovrstnost analogij ter korespondenc med kontrasti. Ti so pravzaprav neposreden odvod vznemirljivosti

BIOGRAFIJA

avtorjevega kreativnega toka in njegovega premišljevanja o globalni prepričanosti v nujnost potežitve potreb, ki so vendar le napetosti oziroma motnje, ki prihajajo iz globine naše zavesti in preoblikujejo površje - silnice v človeku tako molijo svoje krake navzven kakor v ihti po osvoboditvi ali pa v nemirni prošnji po dotiku. To je morda še bolj prepoznavno v digitalnih mrežnih zemljevidih modelov kipov, na katerih se srečajo, križajo in ustvarjajo vzorce linije različnih planov, kot da bi opazovali delovanje kompleksnega viličasto razraščenelega telesa.

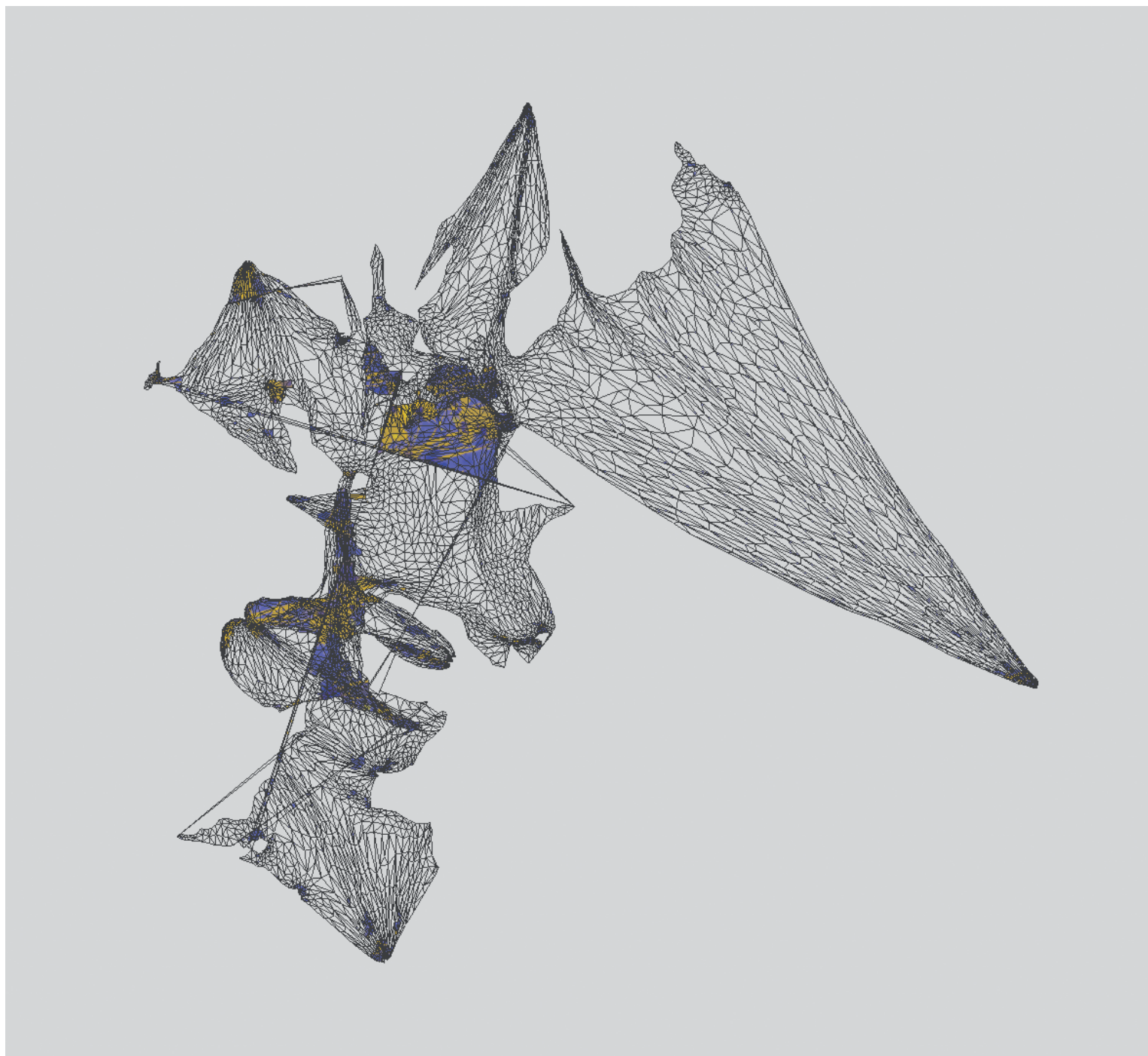
Navdih harmonije organskih oblik – ne le del na razstavi, ampak celotnega dosedanjega opusa mladega umetnika – je nespregledljivo mogoče povezati s skulpturami Henryja Mooreja (1898–1986) in Bernharda Heiligerja (1915–1995), sijoče, tekoče, skoraj senzualne abstraktne forme Štrukljevih kipov pa priključijo aluzijo na opuse Boba Bennetta (1928–2003) in na skriti realizem Constantina Brancusija (1876–1957).

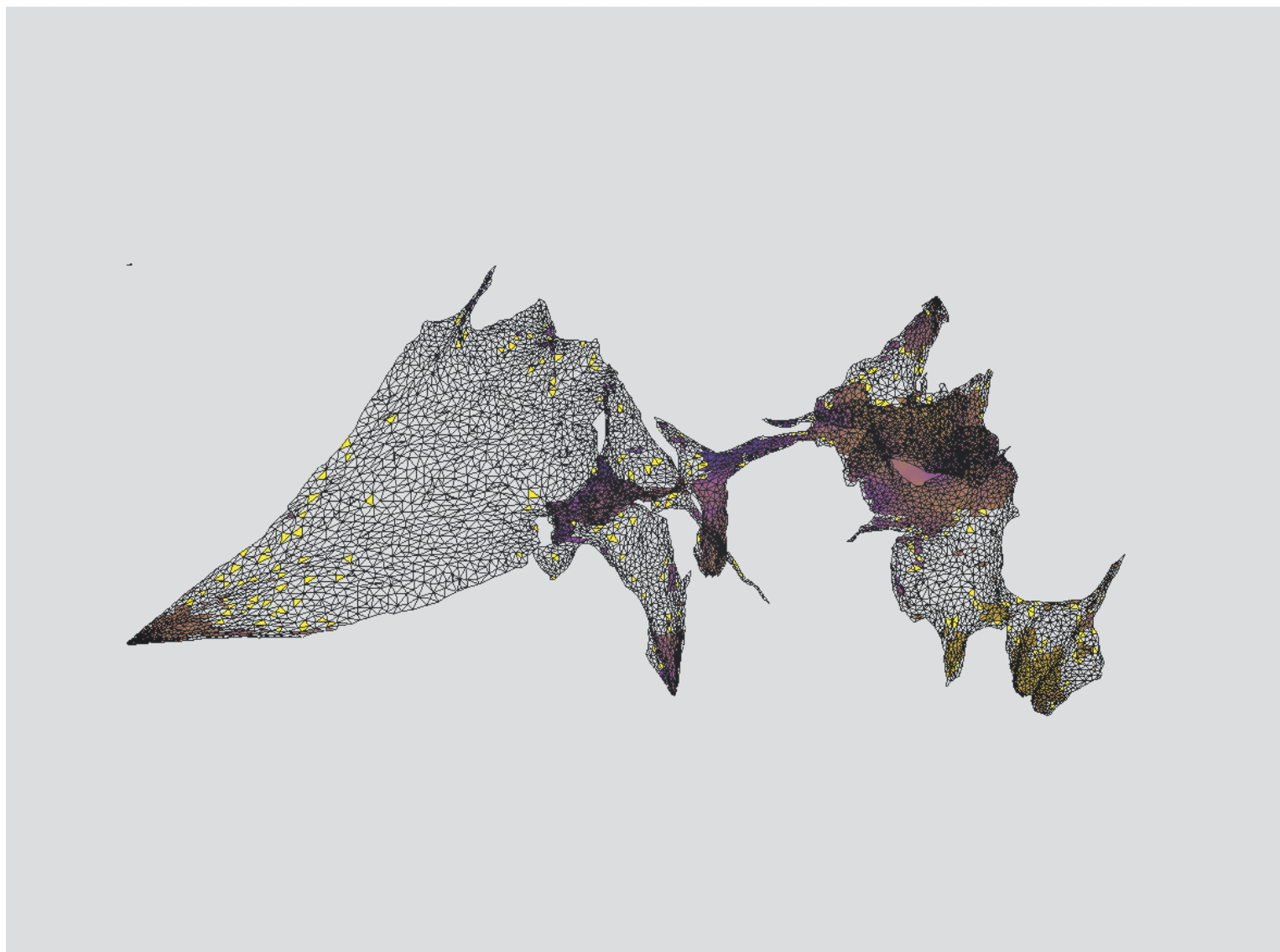
To, kar družijo *Ptice v letu* (1923–1940) slednjega in petje tiste, na katero namiguje Claude Monet (1840–1928), je imanentna svoboda narave tega veličastnega bitja, ki se giblje v prostoru neskončnosti (idej) in v pristnem ravnovesju danosti, gibanja in preseganja. Takšno prostost ptice – v gibanju, osvajanju sveta in umetnosti – je zaznati kot popotnico življenjskega in umetniškega zrenja Arijela Štruklja.

Kristina Prah

Arijel Štrukelj (1987, Šempeter pri Gorici) je začel svojo restavratorsko pot leta 2006. Od leta 2012 je sodeloval na 46 kiparskih simpozijih v 17 državah in na 4 različnih celinah sveta. Je prejemnik več nagrad, med drugim tudi nagrade Palacios Hermanos z z bienala Bienal de Chaco v Argentini (2022). Dela z naravnimi materiali, ki dajejo oblikam njegovih skulptur izraz in jezik. Živi in dela med Cesto in svetom.

@arijelstrukelj

3. Digitalne tenzije _ Digital tensions, 2020, patiniran bron, železo, 49 × 20 × 14 cm

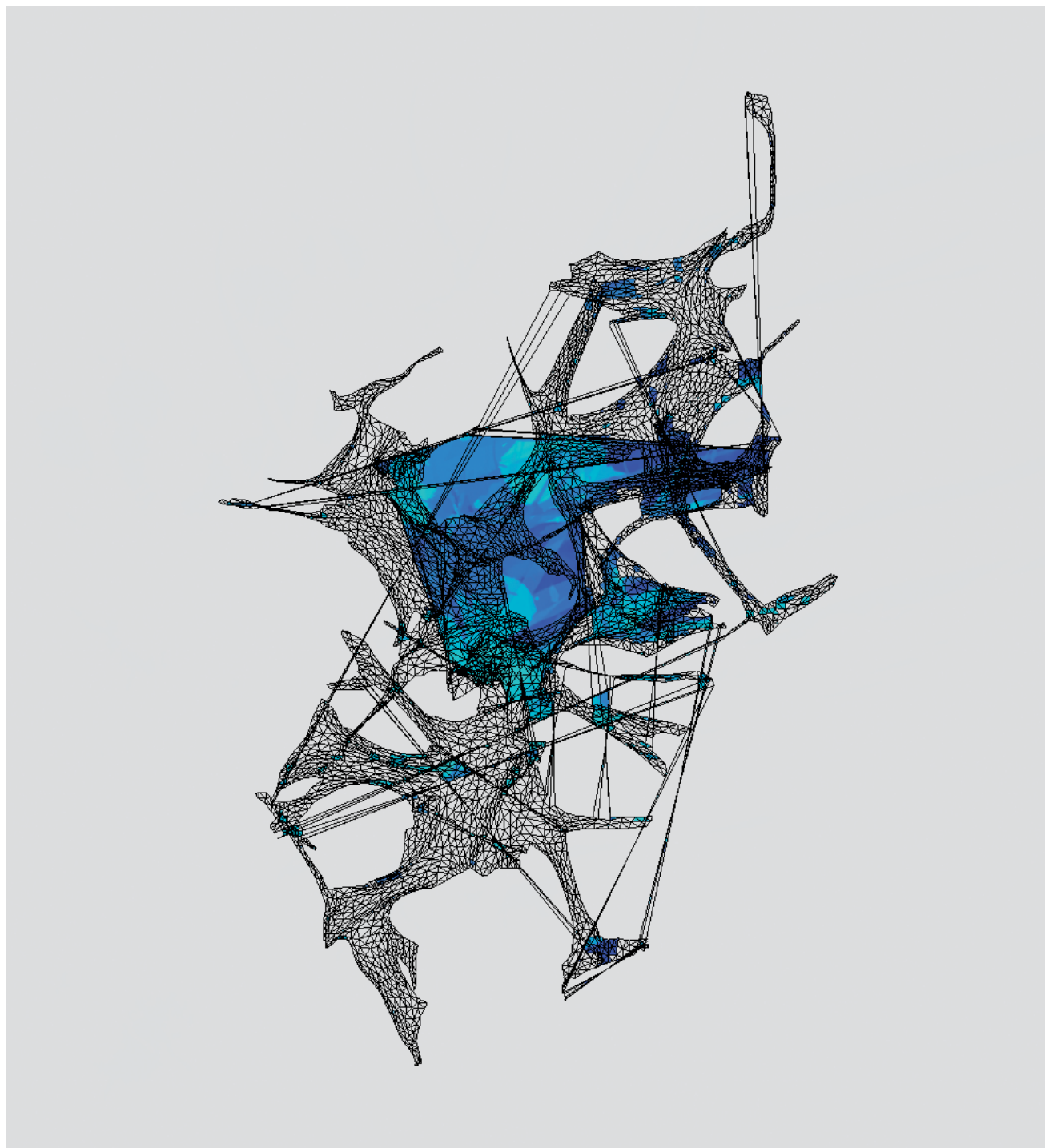
4. Digitalne tenzije _ Digital tensions, 2020, patiniran bron, železo, 49 × 20 × 14 cm

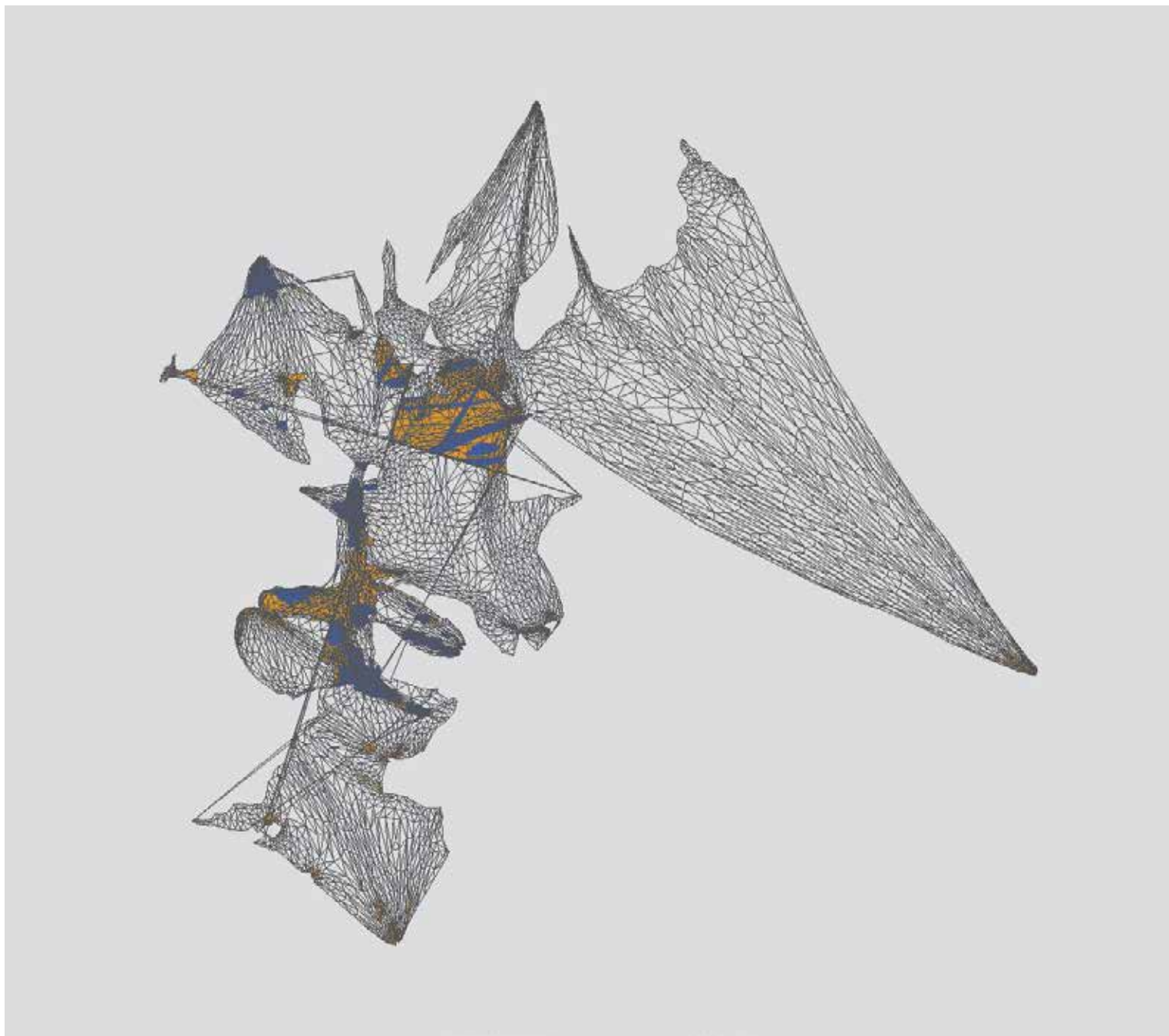
5. Digitalne tenzije _ Digital tensions, 2023, poliran bron, 60 × 32 × 48 cm

6. Digitalne tenzije _ Digital tensions, 2023, poliran bron, 40 × 25 × 25 cm

7. Atlas ploščine skulpture
Nagrajenci Primavera

MIHA ERIČ

»Na zemlji so temne sence, vendar so njene luči močnejše v kontrastu.«

Charles Dickens

Neizmerne, nemirne in drzne domišljije, neverjetno tvoren, suveren in preudaren v ravnesju kontrastov svojega življenja in umetnosti. Tako lahko opišem prvi vtis, ki mi ga je zapustil Miha Erič – preko svojih dveh grafik lani, ki sta mu takrat prinesli listino Primavera na natečaju Vabljeni mladi, kasneje, letos pa, ko sem ga lahko na kratko spoznala osebno in z velikim občudovanjem ter navdušenjem prelistala del njegove grafične mape. V njej se zrcali prizemljen, priljuden umetnik, spoštljiv in v stiku z naravo ter s tradicijo, skrben do njenih sledi in artefaktov, prevzema ga etnologija in vonj prvobitnosti materialov. Celo veselje zanimanj in večplastnih vzporednosti profesionalnih in kreativnih umetniških poslanstev usmerja njegove navdihe, podprte z avtentičnostjo njegovih vrednot. Raziskujoče pozoren do vsakega najmanjšega prostorčka matrice in naj celovitost njegovega umetniškega likovnega izraza sije ponekod še toliko tesnobe in kataklizmičnosti, je v drobnih, včasih razpršenih detajlih vedno hudomušen in nagajiv, ali pa obratno – duhovite prizore in šaljive podobe v nemalokrat skritih podrobnostih začrta z brskajočo linijo skrivnostnega nemira ali grotesknosti.

Njegov ustvarjalni proces poteka v intimni enosti od njegove notranje vizije, med orisom prve skice, tokom dleta v brazde bodisi lesene, linolejne ali bakrene matrice, nanosom tanke plasti oljne barve, in pa kljub dolgoletnim izkušnjam še vedno vznemirljivim pričakovanjem odtisa, rojenega v preši. Vendar se tukaj domišljija mladega grafika ne ustavi. Svoje odtise v nadaljevanju namreč pogosto ročno obarva v tehniki akvarela, kar aludira na evropsko tradicijo koloriranja knjižne ilustracije pred prelomom drugega tisočletja in pa na tenkočutno japonsko mehčanje lesorezov. Na Eričevih delih – ne glede na izbrano snovnost matrice – to učinkuje, kot da bi tanke bele in prazne žile svojih matric napolnil s prosojno poudarjenim življenjem in utripom čustev.

Šest originalnih, ročno koloriranih linorezov, ki so na ogled na tokratni razstavi nagrajencev Primavera, je Miha Erič že leta 2019 zajel – in ujel v okvirje okenskih lic – v serijo z naslovom Pogledi. Čeprav je vsaka izmed grafik popolnoma samostojno in zaključeno delo in je najmanjše popolno število odtisov na razstavi le neznatna kaplja v morje sicer neverjetno produktivnega umetnika, tvorijo druga ob drugi crescendo tesnobno liričnega ozračja, ki kakor da namiguje na neizbežen zenit apokaliptičnosti, ki ga je človeštvo v nepripravljenosti in začudenosti morda zaznalo šele v letu rojstva *Pogledov*.

Vsakega od posameznih linorezov zaznamujeta vrhunsko obvladovanje grafične tehnike in popolna kompozicijska ubranost nadrealističnih, večinoma spokojnih fantazijskih pokrajin, ki so naseljene z ikonografsko intenzivnimi in umetniku ljubimi motivi: z zvoniki cerkva ali drugimi v nebo rastočimi stavbami, s križi, z oglatimi zaobljenimi kamni, s kopastimi masami oblakov in z obrisu ptic v letu ter v nizanju drugih sestavin krajine in človeških postav.

Pogoltnost prevladujoče črnine bodisi noči, planot med prepadom, vsipajoče se sence vej razraslih dreves, srh vzbujajoče ozke mestne ulice, še nedavno varnega zavetja ali pa usodnost rešetak ni ne likovni ne vsebinski element ploskovitosti – ravno nasprotno – v njej se odstira misteriozna globina, ki poleg tega vzpostavlja zgovorne kontraste s kipečimi pripovednimi podrobnostmi, ki jih mladi grafik slikovito naznačuje – s tem pa gradi tudi voluminoznost oblik in utripajočo dinamičnost – z izjemno natančnimi in gostimi aktivnimi rezi raznorodnih potev dleta.

Intrigantna dvojnost se kaže prav tako v obravnavanih temah vsakega od linoreznih odtisov. Te prevevajo domala preroška svarila pred posledicami – nekaterimi že prisotnimi – vztrajanja v nepremišljenem in v vase zazrtem idealu potrošniškega življenja, obenem pa so univerzalni,

a izolirani uvidi v moderni družbi osamljenega človeka, slehernika izmed nas, ki ga avtor povabi in naredi za ključno figuro svetov, ki jih odstirajo Pogledi. Opazovalci smo malone primorani opazovati skriti, iz teme, izza rešetk, iz daljave in nemočni. Vendar pa, če se prepustimo brskanju po detajlih slik, kmalu ugotovimo, da nismo popolnoma sami, marveč v družbi drugih drobnih opazovalcev.

Tudi okna kot okvir del so zanimiv poudarek simbola uvida v – zakaj pa ne – vzorec zrcalnega sveta in včasih pikre realne možnosti prihodnosti, a enako tudi sedanjosti. V navezavi na to je primerno spomniti, da je že leta 1435 Leon Battista Alberti (1404–1472) v svojem traktatu o slikarstvu metaforično definiral sliko kot zamejen pogled skozi okno. Zamejen, saj dimenzija nosilca ne dopušča hkratnega prikaza vsega, kar je moč videti, dopušča pa uvid v reprezentativen delček, pomenljiv trenutek, v katerem naj odslikava celost ideje, sporočila in vsebine umetnika.

Grafično umetnost Miha Eriča zagotovo zaznamujeta svojevrstna originalnost in osebna povezanost z izbranimi motivi. Na nek način pa je v njegovi vibrirajoči likovni izraznosti in v podobah začrtanih alternativ imaginativnih pokrajin zaznati jasnovidne slutnje razkroja, sorodne tistim Franca Miheliča (1907–1998). Nanj spomni tudi podoba kurenta, bajno bitje preobrazbe, ki zaobjema mesto Ptuj na eni izmed majic, ki jih z z matric lesoreza in linoreza v oljni barvi na tkanino odtisneta Miha in njegova žena. Nanje so se prikradla tudi druga bitja in legende: zmaji, žejni raki, Orel, taščice ..., in ladje, ki jih v nasprotju s *Pogledi* ne zamejuje noben okvir ali meja, še več: s tem, ko pustijo svoj odtis na vsakdanjem kosu oblačila, poglobljajo svojo družbeno kritičnost in širijo njegovo poslanstvo, s tem pa odstirajo nove dimenzije pogledov in sporočilnosti.

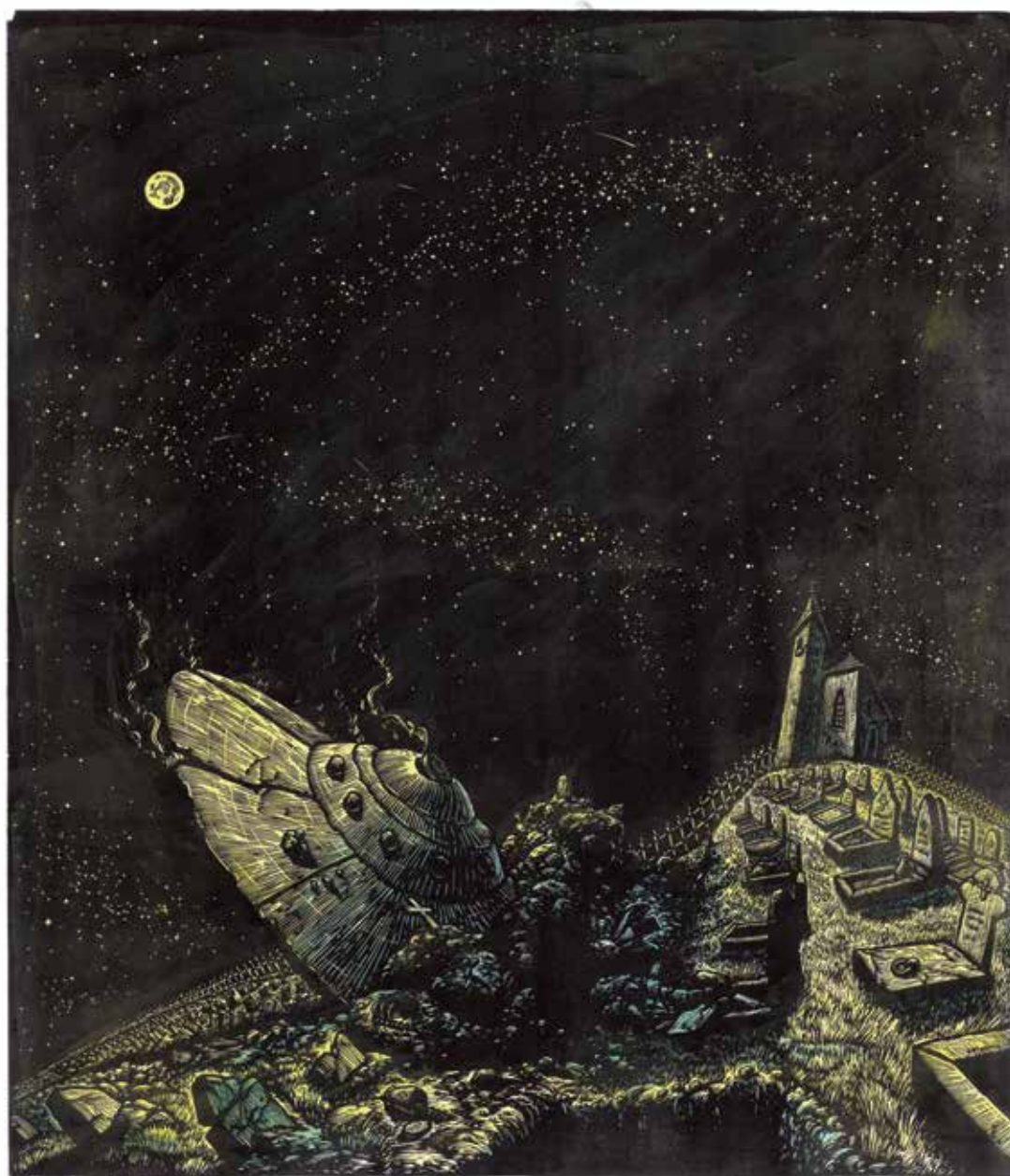
Kristina Prah

Miha Erič (1991, Ljubljana), diplomirani oblikovalec vizualnih komunikacij – ilustrator, je samozaposlen v kulturi kot grafik in instrumentalist. Leta 2009 je končal strokovno smer »tehnika oblikovanja« na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo Ljubljana. Diplomiral je leta 2013 na ALUO v Ljubljani. Pridobil je naziv diplomirani oblikovalec vizualnih komunikacij, smer ilustracija. Skupaj z intermedijsko umetnico mag. Natalijo Šepul Erič je leta 2015 ustanovil Zavod Orbita. V sklopu zavoda vodi in izvaja koncerte, delavnice, predavanja, prostovoljske akcije ... Aktiven je tako v likovni kot v glasbeni umetnosti. Kot likovni umetnik ustvarja na področju umetniške grafike – v tehnikah lesoreza, linoreza in visokega bakroreza, letno ima vsaj 3 samostojne razstave ter več skupinskih in vodi delavnice grafike visokega tiska. Na vsaka tri leta izda knjigo svojih likovnih del v samozaložbi Orbita. Od 2020 skupaj z ženo vodi kulturno umetniško društvo in galerijo Salsaverde v Izoli kot kustos, galerist in idejni vodja, kjer letno organizirajo 15 razstav in druge kulturne dogodke.

@miha_eric_art

1. T shirt, 2020–2023, lesorez, bombaž, različne velikosti

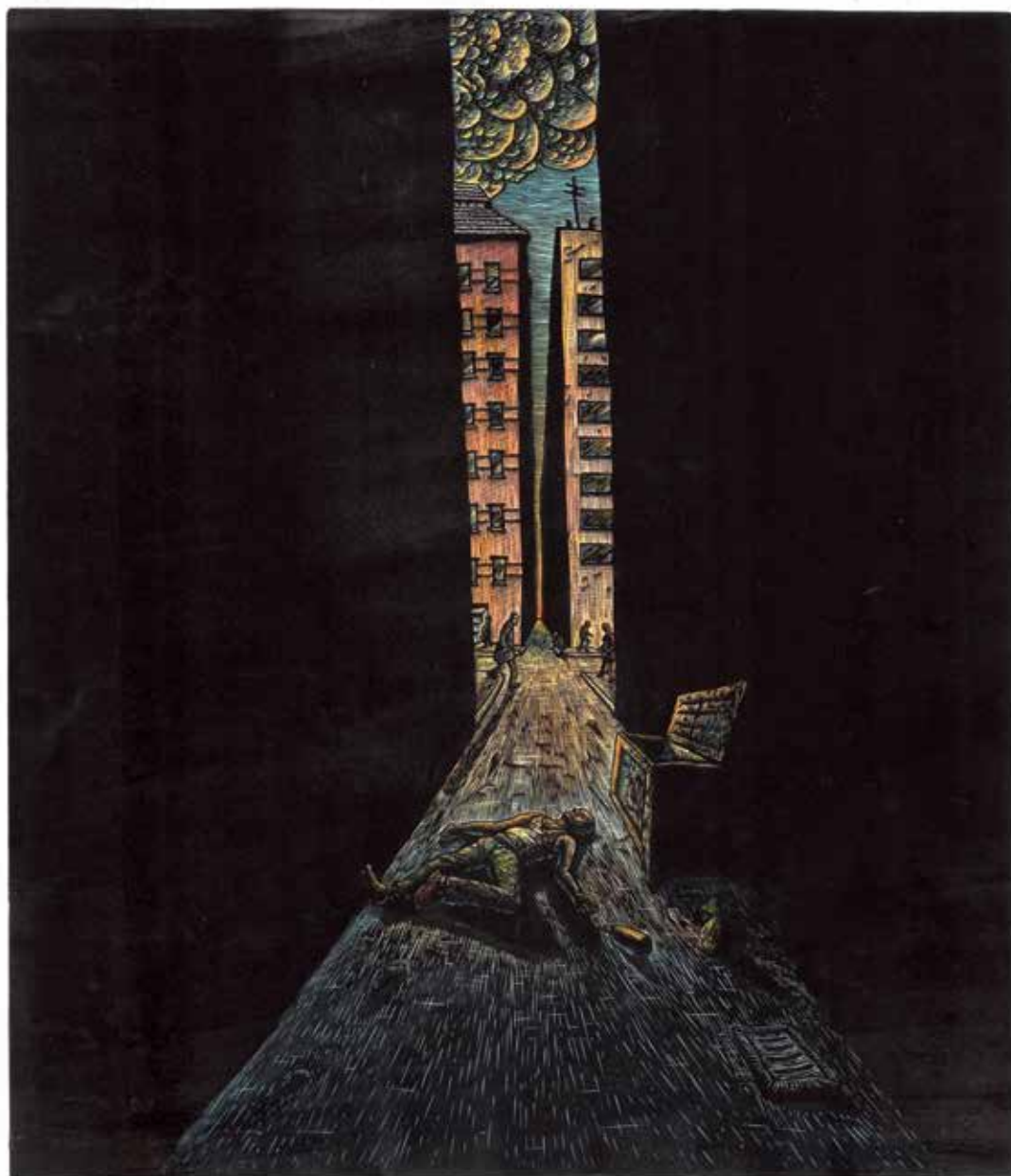

2. 1/1 Original linocut

"Bogovi so padli na zemljo"

Stela 2019

2. Bogovi so padli na Zemljo, serija Pogledi, 2019, originalni, ročno kolorirani linorez, 61 × 55 cm

5. 3/4 original linocut

"Nič neobičajnega"

Olivera Fariš 2019

3. Nič neobičajnega, serija pogledi, 2019, originalni, ročno kolorirani linorez, 50 × 41,3 cm

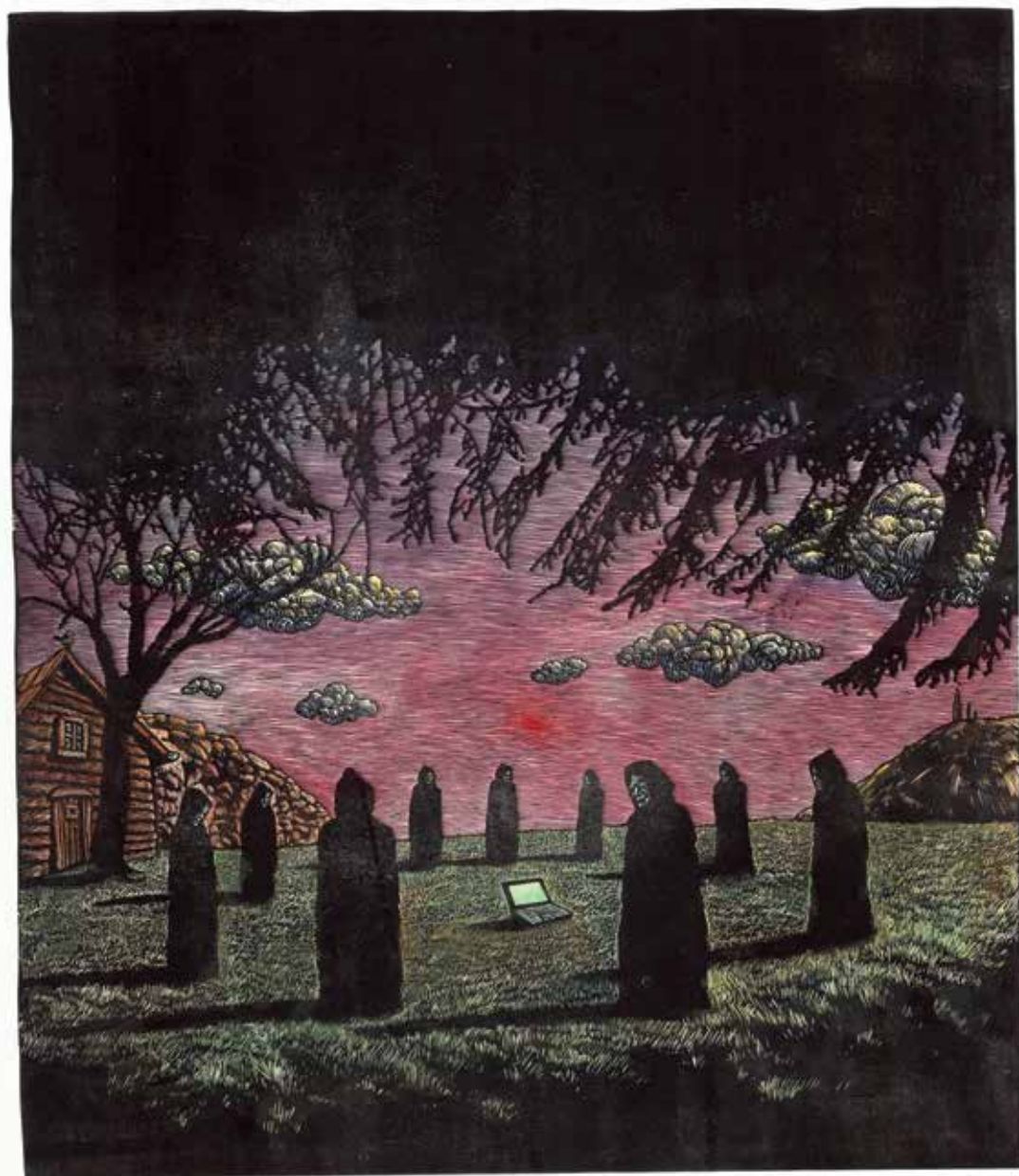

1. 1/2 Original linocut

"Optimist"

Olivera 2019

4. Optimist, serija Pogledi, 2019, originalni, ročno kolorirani linorez, 37 × 40 cm

1. 7/15. Original linocut

"Podobnost je zgolj naključje"

Alenka 2019
Dolga Cvet

5. Podobnost je zgolj naključje, serija Pogledi, 2019, originalni, ročno kolorirani linorez, 49,3 × 41,7 cm

E. 2/15
A.

Original linocut

"Sporazum"

Čisto Ot
2019

6. Sporazum, serija Pogledi, 2019, originalni, ročno kolorirani linorez, 46 × 53 cm

Š. 6/16 Original linocut

"Šele začelo se je"

februar
2019
Olga Juri

7. Šele začelo se je, serija Pogledi, 2019, originalni, ročno kolorirani linorez, 49,3 × 41,7 cm

6. T shirt, 2020–2023, lesorez, bombaž, različne velikosti

SVITLANA RYABISHCHUK

»Vesolje se je rodilo nemirno in od takrat ni nikoli mirovalo.«
Henri Rousseau

Že droben uvid v umetnost mlade slikarke in grafičarke Svitlane Ryabishchuk, ki se je na lanskoletni razstavi Vabljeni mladi predstavila z delom serije grafik s pretresljivo referenco na resnični dogodek rusko-ukrajinske vojne, je prepričal strokovno žirijo, da si je umetnica prislužila listino Primavera. Njeno ustvarjanje v vsebinskem pogledu in vizualno-likovnem izrazu nedvomno korenini globoko v njeni izpričani ukrajinski narodni identiteti, v z njo povezani dediščini, tradicijami, simboliki in kulturi. Ta navezanost je – kot v vsakem odmiku, naj si bo v času, prostoru ali zgolj okoliščinah – nemirna v odsotnosti od domovine in še močnejša, saj poteka v vseprisotnem občutku tujosti in nehenem procesiranju izkušenj integracije v nov družbeno-kulturni prostor.

Umetnica se rada izraža v prepletu različnih medijev in tehnik, ki jih spretno in vabljivo združuje v slikarske in grafične stvaritve, oboje pa pogosto v fleksibilne prostorske kompozicije. Pri tem preigrava attribute in artefakte sovjetske folklore ter ukrajinske ikonografije v premenah zgodovine in v posledicah njenih dogodkov. V svojih delih zmeraj sledi intenci ohranitve etnografskih in narodnostnih entitet skozi preoblikovanje vizualnih sestavin in podob. Njene upodobitve nosijo kvalitete simbiotičnega združevanja navdihov današnjika in tradicije v še vedno prepoznavnih, a abstrahiranih likih, prostorske postavitve pa so kontekstualizirane in konkretizirane z naravnimi materiali, avtohtonimi predmeti kulturne dediščine ali tistimi osebne vrednosti.

Na pričajuči razstavi se mlada umetnica predstavlja z intrigantno in večplastno prostorsko postavitvijo z naslovom *Govorica o koži*. V osnovi gre za serijo grafik, ki predstavljajo izhodišče Svitlanine magistrske naloge, elaborirana postavitev v galeriji DLUM pa je eden izmed postankov v procesu

umetniškega ustvarjanja, ki skuša v izbranem kontekstu in formi prikazati metaforično vez med dermisom, notranjim slojem kože in tetovažo kot znamenjem kulturne identitete na telesu – vse to pa v prevodu v grafično tehniko sitotiska ter sopostavljanje s fotografijami in drugimi predmeti.

Koža je meja med notranjim in zunanjim svetom, je občutljiva membrana, ki govori o vsebini. Tetovaža v navezavi z njo deluje kot vibrirajoč instrument, nasičen z vsebino podobe, kot spominek trajno vgraviran vanjo, in nosi osebno zgodbo pomenljivih izkušenj, kulturne in zgodovinske simbolike, motivov običajev in ritualov, ki tetovirancu pomenijo integralen del pripadnosti in identitete. Raziskovanje motivov na tetovažah (ukrajinskega nacionalnega simbolizma) umetnico vodi v igro njihovega vizualnega spajanja, abstrahiranja, repetiranja, soočanja in prevajanja v dinamične podobe, ne več z iglo vbodene pod kožo, marveč skozi sito na papir. Nasploh je opazovanje poti primarnih simbolov, njihove vizualne, lokacijske in vrednostne pretvorbe primerljivo z vznemirljivo detektivsko preiskavo, podvrženo individualnim motivom, alibijem in tehtanjem hipotez. Ta pot je kljub samosvojim praksam vsake izmed njih zagotovo vidna tudi v dejavnostih, kot sta grafika in tetovaža. Med njima lahko namreč najdemo dosti vzporednic, predvsem med grafiko in sitotiskom. Podobnosti, ki si jih delita v smislu vizualnega izraza, zasebnega in javnega razkazovanja, uporabe šablon in prenosa oblik, pozornosti do detajlov, možnosti prilagajanja in vključevanja drugih in različnih umetniških vplivov ter trajnosti kažejo na perspektiven prostor, v katerem sta medija podvržena navzkrižnim vplivom, s tem pa se izkažeta za kompatibilni sredstvi likovne prevodnosti in pripovednosti.

Nastali grafični odtisi – kot relikvije prenešeni na papir – pri tem pridobijo prepričljiv avtonomen značaj,

BIOGRAFIJA

pri katerem je nezanesljivo določiti, iz katere smeri teče prevod – od tatuja v sitotisk, obratno ali od kod in kam drugam. Linije odtisov na grafičnih listih tečejo v organskih zavojih in spominjajo na avtomatske risbe, ustvarjene brez vpliva zavesti, na negative rentgenskih posnetkov ali na plastnice topografskih zemljevidov, po katerih opazovalčev pogled išče nekaj otipljivega ali znanega, kar lahko poveže s svojo bitjo. V preiskovanju nalik geo-semantičnim domnevam lahko gledalec prepozna na primer ukrajinski grb trizob, kruh palianytsia, ture in druge, tudi mistične živali, cvetne liste sončnic in ostalih nacionalnih cvetlic, dele vzorcev vezenin idr.

Morda lahko Svitlanina dela, posebej pa projekt *Govorica o koži* – v tematiziranju simbolov pripadnosti, identitete, v prevajanju medijev in v instalacijski postavitvi – povežemo z ustvarjanjem iranske umetnice Shirin Neshat (1957–). Manipulacija (praviloma ženskega) telesa je ključen subjekt raziskovanja te v New Yorku živeče avtorice, v katerem med drugim preizprašuje verske, kulturne in druge simbole, ki nastopajo kot poslikave telesa, te pa v sopostavitvi s fotografijo, z video projekcijami, zvokom in arhitekturnimi elementi skušajo zasejati dvom v predisponirane predstave, kulturne norme in domneve.

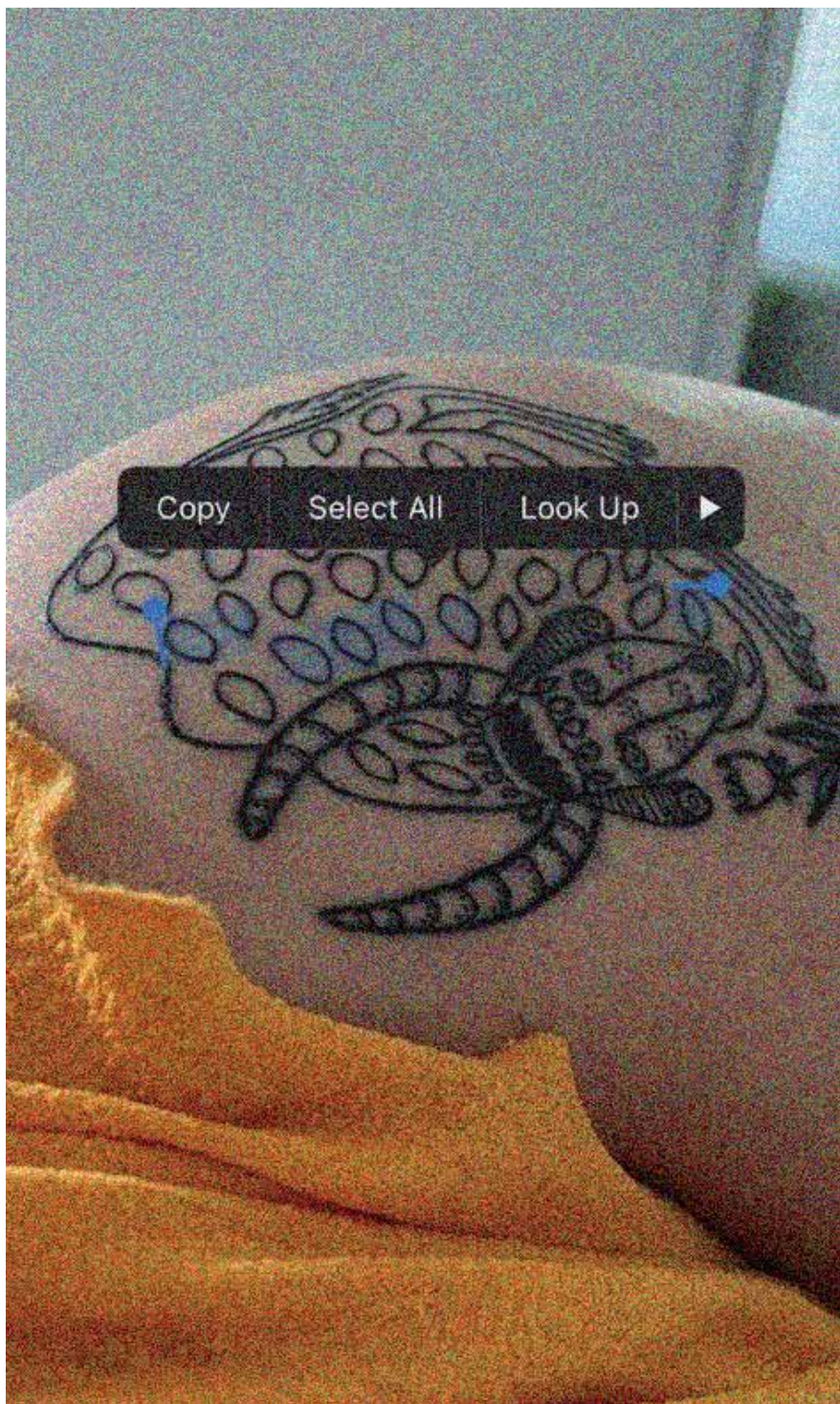
Kristina Prah

Svitlana Ryabishchuk (1998 Cherkasi, Ukrajina) je univerzitetno diplomirana slikarka, ki živi in dela v Ljubljani. Leta 2020 je diplomirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani. Trenutno zaključuje vzporedni magistrski študij iz slikarstva in grafike.

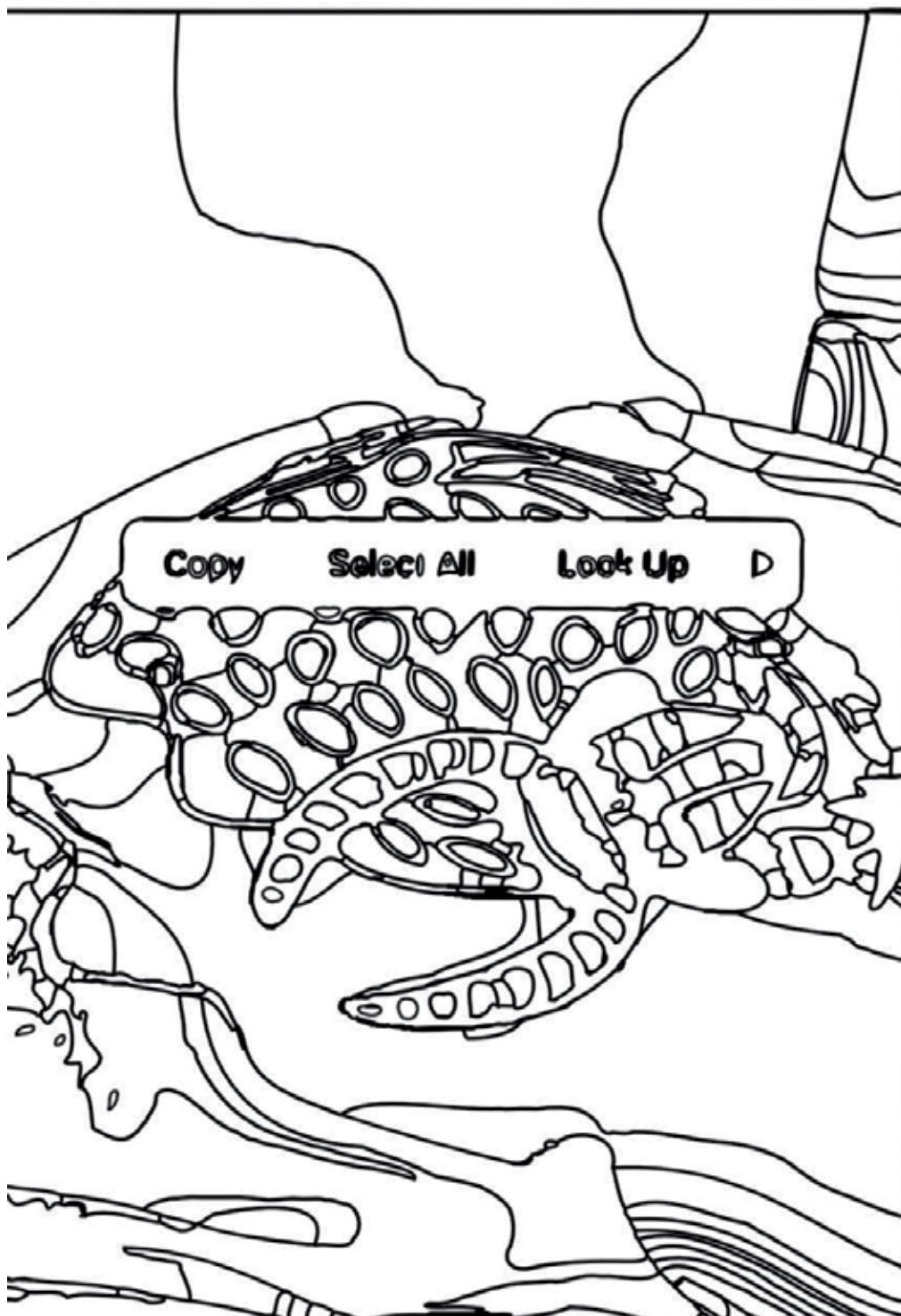
Njeno delo v veliki meri temelji na ukrajinski narodni kulturi, dediščini, folklori, sovjetski ikonografiji in človeški izkušnji integracije v nov družbeno-kulturni prostor. Znotraj svoje umetniške prakse avtorica eksperimentira s sovjetskimi artefakti, ki jih rada integrira v slikarski medij, prostorsko postavitev in medij grafike. Pri svojem delu raziskuje naravo dekomunizacije, sovjetske dediščine in post-sovjetske realnosti, njenih posledic do današnjega dneva. Zanima poskus ohranjanja, arhiviranja in prenašanja kulturne vrednosti objekta s preobrazbo likovnega motiva in podobe.

Do sedaj se je predstavila na več skupinskih razstavah, mdr. v galerijah Modri kot, Tam-tam plakat, galerija Skedenj, DobraVaga, Cukrarna, Mala galerija Banke Slovenije in GT22. Na slednji je prejela listino Primavera. Je udeleženka 19. generacije šole za kuratorske prakse in kritiško pisanje Svet umetnosti.

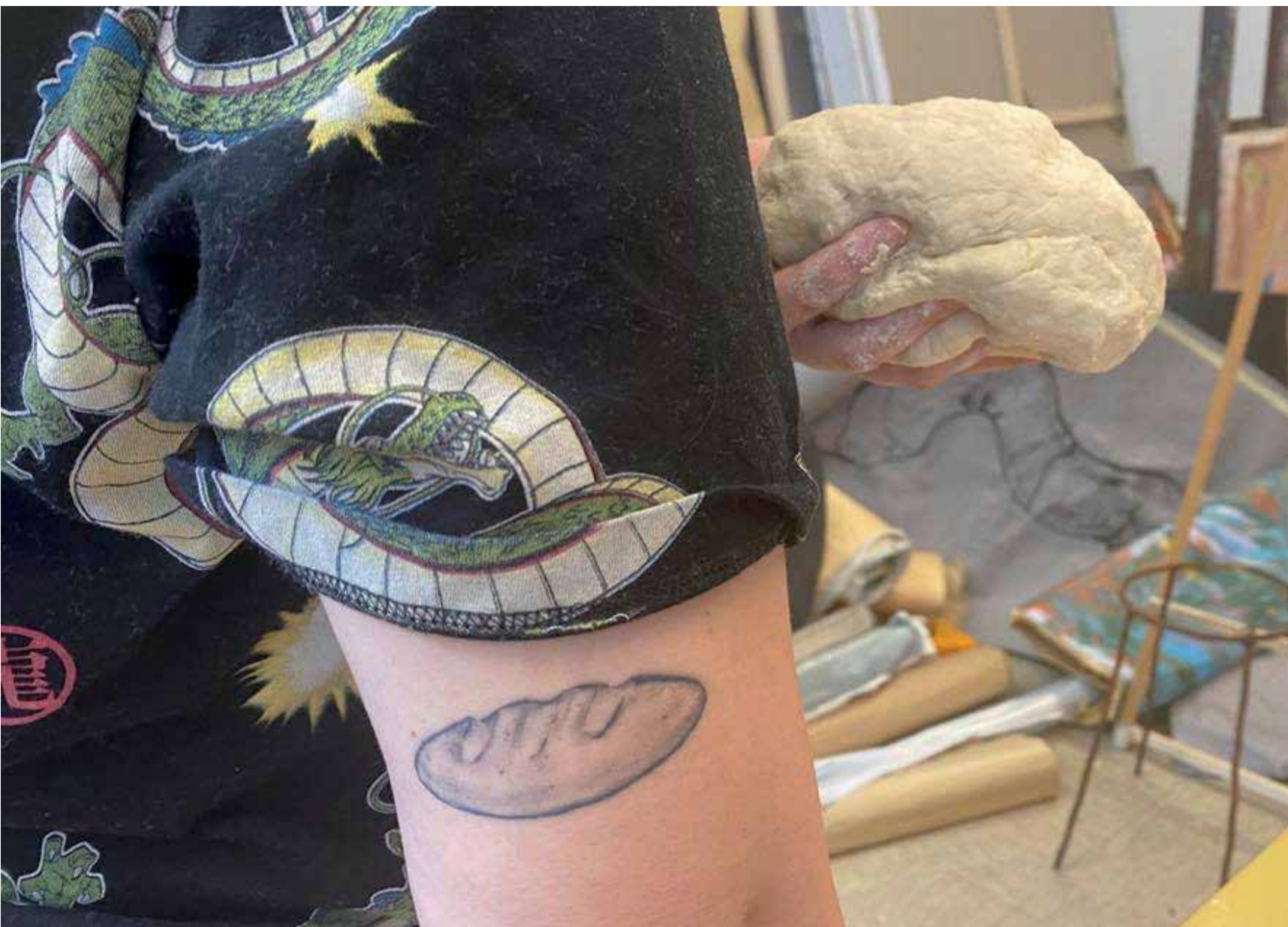
@dear_svet

1. Iz serije Govorica o koži, 2023, del prostorske postavitve

2. Iz serije Govorica o koži - del prostorske postavitve, 2023, sitotisk

6. Iz serije Govorica o koži, 2023, del prostorske postavitve

7. Iz serije Govorica o koži - del prostorske postavitve, 2023, sitotisk

3. Iz serije Govorica o koži, 2023, del prostorske postavitve
Nagrajenci Primavera

4. Iz serije Govorica o koži, 2023, del prostorske postavitve

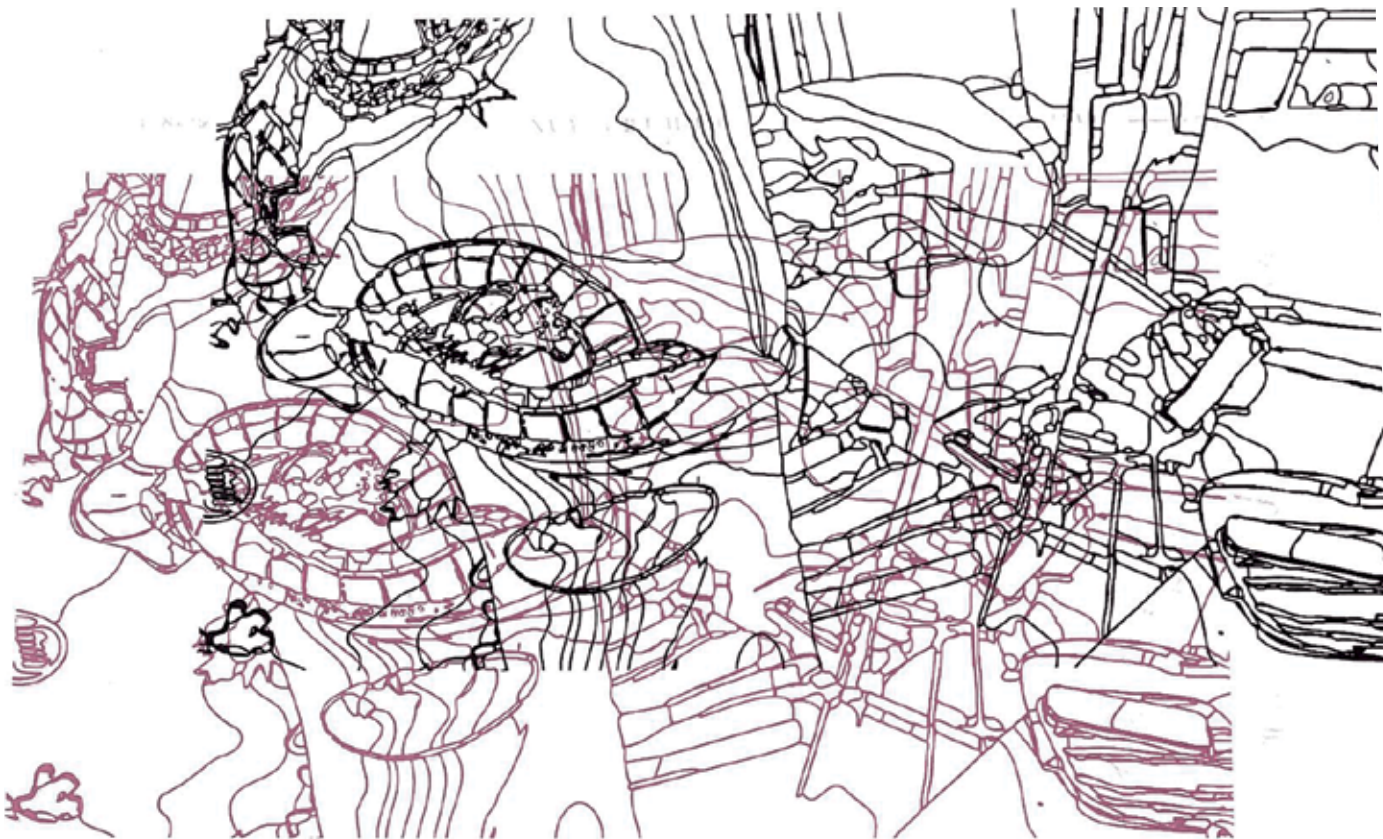
5. Iz serije Govorica o koži - del prostorske postavitve, 2023, sitotisk

8. Iz serije Govorica o koži, 2023, del prostorske postavitve

9. Iz serije Govorica o koži - del prostorske postavitve, 2023, ročno koloriran sitotisk

10. Iz serije Govorica o koži - del prostorske postavitve, 2023, sitotisk

Nagrajenci Primavera

KOLOFON

Naslov kataloga: Nagrajenci Primavera
Katalog izdal: DLUM, Trg Leona Štuklja 2, Maribor
Založnik: DLUM, Maribor
Zanj: dr. h. c. Vojko Pogačar

Avtorica besedila: Kristina Prah
Oblikovanje in tehnično urejanje: Vojko Pogačar
Avtorji fotografij: razstavljalci

Razstava v galeriji DLUM,
Židovska ulica 10, Maribor

Izid: Maribor, junij 2023

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

73/76(497.4)(083.824)(0.034.2)

NAGRAJENCI Primavera 2022 [Elektronski vir] : Arijel Štrukelj, Miha Erič, Svitlana Ryabishchuk : [Galerija DLUM, Maribor, 6. 6. do 25. 6. 2023] / [avtorica besedila Kristina Prah ; avtorji fotografij razstavljalci]. - E-katalog. - Maribor : DLUM, 2023

Način dostopa (URL): <http://www.dlum.si>

COBISS.SI-ID 153527811

Sponzorji:

NAGRAJENCI
PRIMAVERA
2022